hakilo al`kolo ~a 2 ; la ~eco antaŭ la | naturo estas signo de vera scienculo. 2 (io) Montranta, pruvanta malfierecon, respekton: ~a letero, voĉo, peto. Kp modesta. Vd ŝafo, lakeo. ~igi. 1 Igi iun ~a : la misteroj de la mondo devus ~igi nian spiriton. 2 Ofende montri al iu, ke li devas esti ~a : gardu, ke vi ne ~igu lin per viaj arogantaj paroloj; ~igi ies tieregecon. ~iĝi. Sin malaltigi antaŭ iu aŭ io : li ~iĝis antaŭ sia Dio Z; la malgrandaj nacioj devas ofte ~iĝi antaŭ la grandaj; ~iĝi al sia sorto, al la forto de la cirkonstancoj Z (Kp obei, rezignacii, SUBMETIĜI). Mal~a. 1 (iu) Publike k senmotive sin altiganta pro tro bona opinio pri si mem, aroganta, trofiera : mal~a majstro, kortegano, oficisto; de mal~eco venas malpaco; mal~eco estas kara plezuro Z. 2 (io) Montranta, pruvanta mal-~econ : mal~a teniĝo, rigardo, projekto (Kp maltima, malrespekta).

*Humoro. 1 Kutima aŭ okaza stato de la temperamento aŭ de la spirito; animstato: melankolia, milda, akra, acida Z, trankvila, gaja ~o; kreiĝas iom post iom internacia ~o malfavora al la milito; bon~ulo; nun li ne serceme ~as; malbon~igi iun; kontraŭ doloro helpas bona ~o Z. 2 Originala k milda gajemeco, speco de ŝerco, precipe ĉe anglaj aŭtoroj, laŭ kiu verkisto elmetas kun seriozeco k scienca ŝajno satirajn burleskaĵojn: ~a parolo, rakonto; ~aĵo; ~isto; ~plena libro. Kp humuro.

humuro = humoro 2.

* Hundo. Hejma kvarpieda besto, tre inteligenta k fidela (canis domesticus): ~o estas plej bona amiko de homo; ~o gardanta du pordojn restos malsata Z (oni ne povas servi du mastrojn samtempe); eĉ kontraŭ la suno ~o bojas sen puno Z (tion oni diras al iu, kiu miras, ke oni lin kritikas); oni lin konas kiel makulharan ~on Z (Vd LUPO); ~o bonrasa estas bona por ĉaso Z (li havas la kvalitojn aŭ la mankojn de siaj parencoj aŭ avoj); mordantaj ~oj kuras ĉiam kun vundoj Z (malpaculon ĉiu batas); bojanta ~o ne mordas Z (kiu multe minacas, ne estas la plej danĝera); ne timu ~on bojantan. timu ~on silentantan Z (id.); por ~on dronigi oni nomas ĝin rabia Z (oni ĉiam trovas pretekston por malutili malamaton). $\sim a$. 1 De $\sim o$: $\sim a$ mordo, 2 (f) Mizera; konvena por besto, ne por homo: ~a vivo Z. ~herbo. Agropiro.

Hura. Interj. de ĝoja aŭ aproba aklamo. ~o. ~krio. ~i (x). ~krii.

hurdo. Aĵura plata plektaĵo el salikaj branĉoj aŭ metalfadenoj por sekigi fromaĝojn, fruktojn aŭ por aliaj uzoj.

hurli (ntr) = ululi 2.

*Husaro. Soldato de malpeza kavalerio, kies uniformo similas tiun de hungaroj.

* Huzo. Granda sturgo (acipenser huso).

hameleono Z & = kameleono.

*Raoso. 1 Laŭ la greka koncepto pri mondorigino, konfuza stato de ĉiuj elementoj de la universo, antaŭ la organizado al ili de la dioj. 2 (f) Senorda konfuzo: ~o de ruinoj; plena ~o en diskuto; internacia lingvo estas nepre necesa por forigi la lingvan ~on Z; bolanta ~o da vanaj imagafoj. ~a. 1 Rilata al ~o. 2 (f) Senorda: ~aj rokoj, ideoj.

* Ĥemio. Scienco studanta per analizo k sintezo la konsiston de la materiaj substancoj k la fenomenojn ĉe kiuj ŝanĝiĝas la interna strukturo d**e la** korpoj. **~aĵo. ~**a produkto.

* Almero. 1 Mitologia monstro, kies bušoj vomis flamojn. Kp hidro. 2 (1) Neefektivigebla utopio: longlempe multaj kredis, ke arlefarila lingvo estas ~o; ~a projekto B. Kp iluzio, revo, fantaziaĵo. Vd aera, kastelo, dorloti, lull.

hirurgo Z ¥. Hirurgiisto.

firurgio Z . 1 Parto de la medicino pritraktanta la kuracadon de malsanoj per operacioj. 2 Arto kuraci malsanulojn